

Του **Αντώνη Νταλακογιώργου***

Η δήλωση του Υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας Βόλφγκανγκ Σόϊμπλε την περασμένη Παρασκευή σε φόρουμ της κρατικής ραδιοτηλεόρασης WDR Βερολίνου, ότι ο Τσίπρας και η κυβέρνησή του «εξακολουθεί να επιμερίζει το βάρος των μέτρων στα πιο αδύναμα στρώματα» και καταλογίζοντας προσωπικά στον Έλληνα Πρωθυπουργό ευθύνη διότι «βγήκε με την υπόσχεση να καταργήσει τα φορολογικά προνόμια για τους εφοπλιστές αλλά τελικά δεν έκανε τίποτα», όπως ήταν επόμενο, τροφοδότησε ένα νέο κύκλο αντιπαράθεσης που αποτελεί συνέχεια προηγούμενων παρόμοιων δηλώσεων του γνωστού Σόϊμπλε και άλλων Γερμανών αξιωματούχων που θέτουν στο στόχαστρο τα εφοπλιστικά προνόμια για τα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ στο προεκλογικό του πρόγραμμα μιλούσε για την κατάργησή τους.

Η παρέμβαση αυτή προκάλεσε την απάντηση του Έλληνα Πρωθυπουργού, του αρμόδιου κυβερνητικού εκπροσώπου, του Υπουργού Ε.Ν αλλά και για πρώτη φορά δημόσια του Προέδρου της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών (ΕΕΕ) Θεόδωρου Βενιάμη.

Ταυτόχρονα διατυπώθηκαν διάφορα σχόλια και ερμηνείες σχετικά με αυτήν την τοποθέτηση του Σόϊμπλε. Ορισμένοι είδαν στην παρέμβαση αυτή προσπάθεια του Σόϊμπλε να εκθέσει την κυβέρνηση από τα «αριστερά» για το γεγονός ότι φορτώνει τα βάρη στα εργατικά και λαϊκά στρώματα και παράλληλα αφήνει ανέπαφο το καθεστώς φοροασυλίας και των λοιπών προνομίων που έχει θεσμοθετηθεί για το εφοπλιστικό κεφάλαιο στον χώρο της Ναυτιλίας. Ορισμένοι άλλοι είδαν ότι η παρέμβαση Σόϊμπλε αποσκοπεί στο χτύπημα και την υπονόμευση της ελληνικής ναυτιλίας και της πρωτοκαθεδρίας που έχει αυτή, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αφού κατέχει περίπου το 50% του ευρωπαϊκού στόλου.

Η κυβέρνηση με τις δηλώσεις Τζανακόπουλου - Κουρουμπλή στην ουσία προσπάθησε να μεταθέσει τις ευθύνες, για τις πολιτικές που εφαρμόζονται στην χώρα, στην Γερμανία και προσωπικά στον Σόϊμπλε. Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας έκανε ένα βήμα παραπάνω αφού την αιχμή Σόϊμπλε την εξέλαβε και την ερμήνευσε ότι ο Σόϊμπλε ζητάει να παρθούν μέτρα ενάντια στους εφοπλιστές και ταυτιζόμενος μαζί τους ισχυρίζεται ούτε λίγο ούτε πολύ ότι σε συνεννόηση η κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου με τους εταίρους κατέληξαν για την οικιοθελή συνεισφορά των εφοπλιστών στην διάρκεια του προγράμματος να αυξηθεί η φορολογία τους σε εθελοντική βάση χωρίς να αλλάξει στο ελάχιστο το θεσμικό φορολογικό σύστημα για τους εφοπλιστές. Μάλιστα στην ίδια δήλωσή του απευθύνει και το ερώτημα (προφανώς προς αφελείς;) εάν η φορολογία είναι μικρή τότε γιατί οι εφοπλιστές έχουν 750 πλοία στην ελληνική σημαία και τα υπόλοιπα 4500 του ελληνόκτητου στόλου σε άλλες σημαίες;

Ακολουθώντας την σκυτάλη πήρε ο Πρόεδρος της ΕΕΕ ο οποίος σχολιάζοντας τις δηλώσεις Σόϊμπλε ισχυρίστηκε «ότι αυτές είναι προκλητικά αβάσιμες» έκανε αναφορά ότι «αυτό που ενοχλεί είναι η δύναμη και η ισχύς της ελληνικής ναυτιλίας», υπεραμύνθηκε της εθελοντικής συνεισφοράς στην φορολόγησή τους ενώ επέκρινε την «Γερμανική ναυτιλιακή πολιτική που παρά τις ευνοϊκές ρυθμίσεις σε όλα τα επίπεδα κρίνεται ως αποτυχημένη».

Τέλος κατηγόρησε τον γερμανό Υπουργό ότι προσπαθεί να «τορπιλίσει τους στενούς δεσμούς της ελληνικής ναυτιλίας με τον τόπο της» ενώ κλείνοντας σημείωσε στην ίδια γραμμή πλεύσης με την κυβέρνηση ότι ο Σόϊμπλε «δεν επιθυμεί να δει την Ελλάδα σε αναπτυξιακή πορεία»!!

Σχετικά με όλα τα παραπάνω πρέπει κατ' αρχήν να σημειώσουμε ότι ο Σόιμπλε, η Μέρκελ, η Γερμανική κυβέρνηση είναι οι τελευταίοι που μπορούν να κάνουν αναφορά για τα δεινά που έχουν υποστεί οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και τα αδύναμα λαϊκά στρώματα από τις ασκούμενες μνημονιακές πολιτικές αφού η Γερμανοκρατούμενη Ευρώπη είναι αυτή που κατ' εξοχή επιβάλλει την αδυσώπητη λιτότητα, είναι οι αρχιτέκτονες του σκληρού και άγριου καπιταλιστικού νεοφιλελευθερισμού, των περικοπών και μειώσεων μισθών, συντάξεων, κοινωνικών και ασφαλιστικών παροχών και της κατεδάφισης των εργασιακών σχέσεων στην χώρα μας. Όπως επίσης με αυτές τις βάρβαρες πολιτικές τσακίζουν τα εργατικά, λαϊκά και κοινωνικά δικαιώματα και σε πολλές ακόμη ευρωπαϊκές χώρες (Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Γαλλία) καθώς και σε άλλες του σκληρού πυρήνα της Ε.Ε και της ζώνης του ευρώ. Οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις σε συνδυασμό με το μοντέλο του νεοφιλελευθερισμού δεν αφήνουν άθικτη καμία χώρα της Ε.Ε σε ότι αφορά τα εργατικά δικαιώματα.

Είναι επίσης προφανές ότι η υποκρισία και ο φαρισαισμός Σόιμπλε σχετικά με τον «πόνο του» για τα αδύναμα στρώματα που υφίστανται τις εξοντωτικές κυβερνητικές πολιτικές αποσκοπεί στο να κρύψει την αλήθεια η οποία είναι στο έδαφος της Ευρωπαϊκής κοινής ναυτιλιακής πολιτικής η Γερμανική πολιτική ελίτ, στηρίζει τα συμφέροντα του Γερμανικού εφοπλιστικού κεφαλαίου το οποίο λειτουργεί στα πλαίσια της Ε.Ε ανταγωνιστικά με το αντίστοιχο ελληνικό τμήμα του εφοπλισμού.

Στο πλαίσιο αυτό την τελευταία 3ετία διεξάγεται έλεγχος από τα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα και την επιτροπή ανταγωνισμού σχετικά με το ισχύον φορολογικό σύστημα που εφαρμόζει η χώρα μας στην ναυτιλία.

Από τα όσα διαρρέουν από τις σχετικές συζητήσεις προκύπτει ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις στο θεσμικό και φορολογικό σύστημα για το εφοπλιστικό κεφάλαιο του παρέχει προνόμια τα οποία **κρίνονται ως αθέμιτες πρακτικές στην άσκηση της επιχειρηματικής του δράσης συγκριτικά με τα όσα ισχύουν στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές ναυτιλιακές χώρες μεταξύ των οποίων και η Γερμανία.**

Το έργο της παραπάνω επιτροπής ολοκληρώνεται τις επόμενες ημέρες και καθόλου τυχαίο δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αυτή η αντιπαράθεση διεξάγεται στην παρούσα χρονική συγκυρία.....

Ταυτόχρονα το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο που έχει επενδύσει πολλά στην κοινή ευρωπαϊκή πολιτική, βλέποντας τον κίνδυνο η φοροασυλία του να βρίσκεται σε κίνδυνο, οργανώνει την άμυνά του και προβαίνει σε προειδοποιητικές βολές προς τους Γερμανούς **διότι και η Γερμανική κυβέρνηση παρέχει και εξασφαλίζει αντίστοιχα προνόμια τόσο στην Ναυτιλία (εφοπλιστές) όσο και στην Ναυπηγική της βιομηχανία!**

Επίσης οι έλληνες εφοπλιστές έχοντας ως στενό σύμμαχο την ελληνική κυβέρνηση, το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης και το υπόλοιπο συστημικό πολιτικό προσωπικό, τονίζουν την ανάγκη να μην αναδειχθούν οι διαφορές μεταξύ τους στις πολιτικές των χωρών της Ευρώπης αλλά από κοινού να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο που προέρχεται από την νοτιοανατολική Ασία, Κίνα κ.λπ!!!

Τα ανταγωνιστικά συμφέροντα βρίσκονται κατά συνέπεια στο επίκεντρο αυτής της αντιπαράθεσης ενώ το πολιτικό σύστημα τόσο στις δύο χώρες (Ελλάδα - Γερμανία) όσο και στις υπόλοιπες διαγκωνίζεται για την υπεράσπιση, την εδραίωση αλλά και την παραπέρα ενίσχυση της μεγαλοαστικής τους τάξης που σε αυτήν είναι πρωταγωνιστικός ο ρόλος του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

Αναφορικά με την ελληνική Ναυτιλία, αντίθετα με τις κορώνες περί «εφοπλιστικού και επιχειρηματικού δαιμονίου» που διαφημίζουν τόσο οι εφοπλιστές για τον εαυτό τους όσο και το πολιτικό τους προσωπικό, η αλήθεια είναι τελείως διαφορετική.

Μεταπολεμικά οι αστικές πολιτικές δυνάμεις της χώρας, συμπεριλαμβανομένης και της φασιστικής χούντας, θέσπισαν και κατοχύρωσαν ένα ιδιαίτερα προνομιακό θεσμικό πλαίσιο στην ποντοπόρο ναυτιλία παρέχοντας και εξασφαλίζοντας **προκλητικά προνόμια στο εφοπλιστικό κεφάλαιο, μοναδικά στην Ευρώπη και στον κόσμο, που του επέτρεψαν να αναπτυχθεί και να κυριαρχήσει στον διεθνή ναυτιλιακό στίβο.**

Ιδιαίτερα το φορολογικό σύστημα ακόμη και σήμερα καμιά χώρα της Ευρώπης δεν το έχει θεσπίσει, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι το μοντέλο αυτό δεν το αντέγραψαν **σε μεγάλο βαθμό** διάφορες παραδοσιακές Ναυτιλιακές χώρες της Ευρώπης.

Η φορολογία επί του τονάζ, όπως είναι στο θεσμικό πλαίσιο, στην ουσία απαλλάσσει φορολογικά τους έλληνες εφοπλιστές και τους παρέχει συνταγματικά πλήρη φορολογική ασυλία.

Η φορολογική ασυλία (59 φοροαπαλλαγές είναι καταμετρημένες στον νόμο 27/75) σε συνδυασμό με την μαύρη ανασφάλιστη και χαμηλόμισθη εργασία που χαρακτηρίζει την ποντοπόρο ελληνική και ελληνόκτητη ναυτιλία, οι χαμηλές δαπάνες - εισφορές για την κοινωνική ασφάλιση, η δημιουργία ενός Υπουργείου που λειτουργεί για την εξυπηρέτηση των αναγκών και συμφερόντων τους, η απλόχερη βοήθεια των εκάστοτε κυβερνήσεων στα διεθνή φόρα, η ύπαρξη ενός μηχανισμού Προξενικών Λιμεναρχείων που και αυτά είναι στην υπηρεσία των επιχειρηματικών τους συμφερόντων διαμορφώνει ένα πλαίσιο επιχειρηματικής δράσης το οποίο μόνο με χώρες σημαίων ευκαιρίας μπορεί να συγκριθεί!!

Ο βίαιος εξοστρακισμός δεκάδων χιλιάδων ελλήνων ναυτικών από την ποντοπόρο ναυτιλία που αποτελούσε έως και τα μέσα της δεκαετίας του 1990 τον **κύριο δεσμό με την χώρα** σε συνδυασμό με όλα τα προαναφερόμενα προνόμια **οδηγεί σε πλήρη κατάρρευση όλη την επιχειρηματολογία του εφοπλιστικού κεφαλαίου** ενώ δείχνει ότι ακόμη και σε συνθήκες βαθείας κοινωνικής και οικονομικής κρίσης όπως αυτή που διέρχεται η χώρα και ο λαός μας **αυτοί εξακολουθούν να λειτουργούν παρασιτικά** και θύματα των αντιλαϊκών πολιτικών (ΕΕ - ΔΝΤ - Ελληνικών κυβερνήσεων) είναι οι εργαζόμενοι και τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Η επαναλαμβανόμενη εφοπλιστική προπαγάνδα περί διπλασιασμού της φορολογίας τους σε εθελοντική βάση **είναι σταγόνα στον ωκεανό σε σύγκριση με τα δισεκατομμύρια της κερδοφορίας που αποκομίζουν από αυτό το άθλιο αντιλαϊκό θεσμικό πλαίσιο.**

Τα εφοπλιστικά κεφάλαια πέρα από τους ισχυρούς και μακροχρόνιους δεσμούς του με τις αστικές πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας, το θεσμοθετημένο σύστημα επιχειρηματικής ασυδοσίας έχουν αντίστοιχες προσβάσεις και στο ναυτεργατικό κίνημα της χώρας μας από την πλειοψηφία της ΠΝΟ η οποία **έχει «υπογράψει» μια ιδιότυπη εργασιακή ειρήνη και υποταγή αφήνοντας παντελώς έξω από το στόχαστρο οποιασδήποτε αναφοράς και δράσης το μεγάλο εφοπλιστικό κεφάλαιο της ποντοπόρου ναυτιλίας.**

Τα παραπάνω σε συνδυασμό με την κατάσταση που επικρατεί στην Διεθνή Οργάνωση Μεταφορών (ITF) η οποία με την σειρά της έχει μετατραπεί σε μια αδίστακτη κερδοσκοπική συνδικαλιστική γραφειοκρατία με μοναδικό σκοπό να εισπράττει το χαράτσι από τους εκατοντάδες χιλιάδες χαμηλόμισθους Ναυτικούς των τρίτων χωρών για να τους εξασφαλίζει όρους και συνθήκες εργασιακής γαλέρας, **αποτελεί και την διέξοδο** (με αυτό απείλησε στην δήλωσή του ο Βενιάμης) για το **ελληνικό κομπραδόρικο εφοπλιστικό κεφάλαιο να καταφύγει σε άλλες σημαίες ευκαιρίας που του παρέχουν μεγαλύτερη ευελιξία, ασυδοσία στην ναυτιλιακή επιχειρηματική δραστηριότητα!!!**

Από την ταξική σκοπιά των εργατικών συμφερόντων κρίνεται αναγκαία περισσότερο από ποτέ η οργάνωση, η δράση και ο αγωνιστικός προσανατολισμός όλων εκείνων των συνδικαλιστικών δυνάμεων

που αμφισβητούν την κυριαρχία, την παντοδυναμία και την ασυδοσία του εφοπλιστικού κεφαλαίου, επιβάλλεται οι δυνάμεις αυτές να συμπύξουν ένα κοινό μέτωπο πάλης ενάντια στο καθεστώς των σημαιών ευκολίας, ενάντια στις συνθήκες γαλέρας, για ίδια δικαιώματα που θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες των Ναυτεργατών ανεξάρτητα από χώρα προέλευσης, χρώμα, φυλή, θρήσκευμα.

Σε αυτόν τον κοινό και συντονισμένο αγώνα πρέπει να συμπορευτούν όλες οι εργατικές δυνάμεις στον νευραλγικό τομέα των μεταφορών (Ναυτιλία – Λιμάνια – Ναυπηγοεπισκευή – εργαζόμενοι στις οδικές, αεροπορικές, σιδηροδρομικές μεταφορές) με στόχο να αντισταθούν στην λαίλαπα της καπιταλιστικής και νεοφιλελεύθερης επίθεσης σε βάρος των δικαιωμάτων τους.

Η ελπίδα και η προοπτική βρίσκεται στην κοινή πάλη των Ναυτεργατών και των εργαζομένων σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο. Σε αυτή την κατεύθυνση είναι προσανατολισμένη η αγωνιστική δράση της ΠΕΝΕΝ και σε αυτήν πρέπει να συσπειρωθεί και ο ναυτεργατικός μας κόσμος.

Ο Αντώνης Νταλακογέωργος είναι πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ